

“แมวสีฟ้าตัวใหญ่กว่าใคร”

สื่อผ้าส่งเสริมทักษะทางสังคมแก่เด็กปฐมวัย 5-6 ปี

เสนอ

คณาจารย์สาขาวิชาวรรณกรรมสำหรับเด็ก

โดย

นางสาวนุรีน ศรสวรรค์ รหัสนิสิต 58101010350

รายงานนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษารายวิชา วด 451 ภาคนิพนธ์ทางวรรณกรรมสำหรับเด็ก

หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาวรรณกรรมสำหรับเด็ก

ศูนย์การศึกษาระดับปริญญาตรี คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561

“แมวสีฟ้าตัวใหญ่กว่าใคร”

สื่อผ้าส่งเสริมทักษะทางสังคมแก่เด็กปฐมวัย 5-6 ปี

เสนอ

คณาจารย์สาขาวิชาวรรณกรรมสำหรับเด็ก

โดย

นางสาวนุรีน ศรสวรรค์ รหัสนิสิต 58101010350

รายงานนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษารายวิชา วด 451 ภาคนิพนธ์ทางวรรณกรรมสำหรับเด็ก

หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาวรรณกรรมสำหรับเด็ก

ศูนย์การศึกษาระดับปริญญาตรี คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561

- ชื่อผลงาน : สื่อผ้าสำหรับเล่านิทาน แมวสีฟ้าตัวใหญ่กว่าใคร
- กลุ่มเป้าหมาย : เด็กปฐมวัย 5-6 ปี
- ลักษณะผลงาน : สื่อผ้าส่งเสริมทักษะทางสังคมแก่เด็กปฐมวัย 5-6 ปี
- ขนาด : สื่อผ้าสำหรับเล่านิทาน 30 x 35 เซนติเมตร จำนวน 10 หน้า
- เทคนิค : ผ้าสักหลาด ผ้าคอตตอน เย็บและปัก ติดแม่เหล็ก ดึงตุ๊กแก เปิดยึดเพื่อตั้งเป็นฉากเล่านิทานหรือห้อยอ่านแบบหนังสือได้

“แมวสีฟ้าตัวใหญ่กว่าใคร”

สื่อคำส่งเสริมทักษะทางสังคมแก่เด็กปฐมวัย 5-6 ปี

เสนอ

คณาจารย์สาขาวิชาการประถมศึกษาสำหรับเด็ก

โดย

นางสาวนุรีน ศรสวรรค์ รหัสนิสิต 58101010350

รายงานนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษารายวิชา วด 451 ภาคนิพนธ์ทางวรรณกรรมสำหรับเด็ก

หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการประถมศึกษาสำหรับเด็ก

ศูนย์การศึกษาระดับปริญญาตรี คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561

สาขาวิชาวรรณกรรมสำหรับเด็ก ศูนย์การศึกษาระดับปริญญาตรี คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิ
โรฒ ได้พิจารณาภาคินิพนธ์ฉบับนี้แล้ว เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาในรายวิชา วด 451 ภาคินิพนธ์
ทางวรรณกรรมสำหรับเด็ก ตามหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาวรรณกรรมสำหรับเด็ก

.....อาจารย์ผู้ควบคุม

(อาจารย์ ดร.ธัญญา พิทยชาติพิทักษ์)

.....ประธานสาขาวิชาวรรณกรรมสำหรับเด็ก

(อาจารย์ อัจฉรา ประดิษฐ์)

คำนำ

รายงานฉบับนี้เป็นกรรวบรวบมกระบวนการทำงานในแต่ละขั้นตอนของการสร้างสรรค์ **สื่อผ้าสำหรับเล่านิทาน แมงสีที่ตัวใหญ่กว่าใคร** ตั้งแต่การกำหนดโครงเรื่อง การจัดหาวัสดุอุปกรณ์ จนเข้าสู่การจัดทำต้นฉบับให้เสร็จสมบูรณ์ ซึ่งมีทั้งปัญหาและอุปสรรคต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นระหว่างการทำงาน การแก้ไข ปรับปรุงต้นฉบับ ความคิด และแรงบันดาลใจที่เกี่ยวข้องกับงาน โดยข้าพเจ้าหวังว่าผู้ที่อ่านรายงานฉบับนี้จะได้รับประโยชน์ไม่มากนักน้อย และสามารถนำไปประยุกต์ใช้ให้เกิดประโยชน์ได้

ในการสร้างสรรค์ผลงานครั้งนี้ข้าพเจ้าขอขอบคุณอาจารย์ ดร.ธัญยา พิทยาทักษิ์ ผู้คอยให้คำแนะนำและคำปรึกษาโดยตลอด ขอขอบคุณอาจารย์ อัจฉรา ประดิษฐ์ อาจารย์อนุสรรา ดีไหว และผู้ช่วยศยตราจารย์ รพินทร์ คงสมบูรณ์ ที่ช่วยให้คำแนะนำปรับปรุงและแก้ไข และคุณแม่ ที่ให้คำแนะนำและเอื้อเฟื้ออุปถัมภ์ในการทำงานด้านงานข้าพเจ้าสามารถสร้างสรรค์ผลงานออกมาได้เสร็จสมบูรณ์

น.ส.บุริน ศรสวรรค์

ผู้จัดทำ

1 เมษายน 2562

คำนำ

รายงานฉบับนี้เป็นการรวบรวมกระบวนการทำงานในแต่ละขั้นตอนของการสร้างสรรค์ **เสื้อผ้าสำหรับเล่า นิทาน แมวสีฟ้าตัวใหญ่กว่าใคร** ตั้งแต่การกำหนดโครงเรื่อง การจัดหาวัสดุอุปกรณ์ จนเข้าสู่การจัดทำต้นฉบับให้เสร็จสมบูรณ์ ซึ่งมีทั้งปัญหาและอุปสรรคต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นระหว่างการทำงาน การแก้ไข ปรับปรุงต้นฉบับ ความคิด และแรงบันดาลใจที่เกี่ยวข้องกับงาน โดยข้าพเจ้าหวังว่าผู้อ่านรายงานฉบับนี้จะได้รับประโยชน์ไม่มากนักน้อย และสามารถนำไปประยุกต์ใช้ให้เกิดประโยชน์ได้

ในการสร้างสรรค์ผลงานครั้งนี้ข้าพเจ้าขอขอบคุณอาจารย์ ดร.ธันยา พิทยาพิทักษ์ ผู้คอยให้คำแนะนำ และคำปรึกษาโดยตลอด ขอขอบคุณอาจารย์ อัจฉรา ประดิษฐ์ อาจารย์อนุสรรา ดีไหว้ และผู้ช่วยศาสตราจารย์ รพินทร คงสมบูรณ์ ที่ช่วยให้คำแนะนำปรับปรุงและแก้ไข และคุณแม่ ที่ให้คำแนะนำและเอื้อเฟื้ออุปกรณ์ในการทำงานผ้ามาจนข้าพเจ้าสามารถสร้างสรรค์ผลงานออกมาได้เสร็จสมบูรณ์

น.ส.บุรินทร์ ศรสวรรค์

ผู้จัดทำ

1 เมษายน 2562

สารบัญ

เรื่อง	หน้า
บทที่ 1 บทนำ	1 - 2
บทที่ 2 เอกสารและข้อมูล	3 - 13
บทที่ 3 วิธีการดำเนินการ(วิธีสร้างสรรค์ผลงาน)	14 - 35
บทที่ 4 สรุปผล	36 - 37
บรรณานุกรม	
ภาคผนวก	
ประวัติผู้เขียน	

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

มีความคิดที่จะทำ สื่อผ้าส่งเสริมทักษะทางสังคมแก่เด็กปฐมวัย 5-6 ปี โดยเฉพาะเจาะจงไปในเรื่องของการปรับตัวอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคม เพราะจากการไปฝึกงานที่โรงเรียน การช่วยญาติเลี้ยงหลานและจากการไปทำงานหรือกิจกรรมร่วมกับเด็ก ทำให้ได้พบได้เห็นปัญหาหนึ่งสำหรับเด็ก ๆ ก็คือ การปรับตัว การอยู่ร่วมกับผู้อื่น ซึ่งปัญหาในหมวดหมู่นี้หลัก ๆ คือ เด็ก ๆ จะมีปัญหาในเรื่องการแบ่งปัน และการปรับตัวในการใช้ชีวิต ร่วมกับผู้อื่นในสังคมจึงเป็นที่มาของการทำ **สื่อผ้าสำหรับเล่านิทาน แมวสีฟ้าตัวใหญ่กว่าใคร** ซึ่งจะกล่าวถึงแมวสีฟ้าที่อาศัยอยู่กับเพื่อนแมวด้วยกันไม่ได้ เพราะมันเล่นแรง กินจุ และไม่รู้จักการแบ่งปันจนทำให้เพื่อน ๆ ไม่อยากยุ่งด้วย ซึ่งก็เปรียบได้กับเด็ก ๆ ที่เพิ่งเข้าสังคมใหม่ ยังไม่รู้จักการปรับตัวนั่นเอง

วัตถุประสงค์

1. เพื่อผลิตสื่อนิทานผ้าที่สามารถเป็นได้ทั้งหนังสือนิทานและของเล่นส่งเสริมจินตนาการและการเล่นเป็นกลุ่ม
2. เพื่อผลิตสื่อนิทานผ้าที่ช่วยสอนเด็กในเรื่องการปรับตัว การอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคม
3. เพื่อสร้างสื่อนิทานผ้าสำหรับคุณครูนำไปใช้ในห้องเรียน

ขอบเขตของผลงาน

รูปแบบ	:	สื่อผ้าสำหรับเล่านิทาน
กลุ่มเป้าหมาย	:	5-6 ปี
เทคนิค	:	ผ้าสักหลาด ผ้าคอตตอน เย็บและปัก ดัดแม่เหล็ก ดินตึกแกเปิดยึดเพื่อตั้งเป็นฉากเล่านิทาน หรือพับอ่านแบบหนังสือได้
จำนวนหน้า	:	สื่อผ้าสำหรับเล่านิทาน 10 หน้า / เนื้อเรื่องนิทาน 7 หน้า
ลักษณะ	:	เป็นสื่อผ้าสำหรับเล่านิทานส่งเสริมทักษะทางสังคมแก่เด็กปฐมวัย 5-6 ปี ที่มาพร้อมกับเนื้อเรื่อง แมวสีฟ้าตัวใหญ่กว่าใคร และคู่มือการใช้สื่อผ้าสำหรับเล่านิทาน
ขนาด	:	30 x 35 เซนติเมตร

ความสำคัญหรือประโยชน์ที่จะได้รับ

1. สื่อนิทานผ้าช่วยส่งเสริมจินตนาการและการเล่นเป็นกลุ่ม
2. เด็กเข้าใจในเรื่องการปรับตัวการอยู่ร่วมกันกับสังคมผ่านการใช้สื่อนิทานผ้า
3. คุณครูนำสื่อนิทานผ้าไปประยุกต์ใช้ในห้องเรียนได้

แผนการทำงาน

เดือน	มกราคม	กุมภาพันธ์	มีนาคม	เมษายน	พฤษภาคม	มิถุนายน
หาข้อมูล/ปรับเปลี่ยนเนื้อหา	→					
ออกแบบ/ทำคัมภีร์	→	→				
แก้ไขแบบ		→				
ทำแพทเทิร์น			→			
วางแผนเตรียมอุปกรณ์	→	→	→			
เริ่มทำชิ้นงาน				→		
ทดลองใช้ชิ้นงาน					→	
แก้ไขชิ้นงาน					→	→
ทำเล่มรายงาน					→	→
วางแผนการจัดนิทรรศการ				→		
เตรียมการจัดนิทรรศการ					→	→
ดำเนินการจัดงานนิทรรศการ						→

บทที่ 2

เอกสารและข้อมูล

การสร้างสรรคผลงานในครั้งนี้ได้ศึกษาจากเอกสารและข้อมูลที่เกี่ยวข้องโดยกำหนดกรอบและแนวคิดในการศึกษาออกเป็นหัวข้อ ดังนี้

1. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับจิตวิทยาเด็ก พฤติกรรมและทักษะทางสังคม
2. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมของเด็กกับการเล่น
3. เอกสารที่เกี่ยวกับสีและความหมายของสี

1. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับจิตวิทยาเด็กกับพฤติกรรมและทักษะทางสังคม

พัฒนาการด้านต่าง ๆ ของเด็ก (Child Development) เป็นการศึกษาเกี่ยวกับความเจริญเติบโตของเด็ก อันเป็นไปตามลักษณะของอายุและวัยต่าง ๆ ระหว่างเด็กเริ่มมีชีวิตจนกระทั่งเป็นหนุ่มสาว พันจากความเป็นเด็ก หรือเป็นการเรียนรู้เกี่ยวกับความจริงของงานของเด็กนับตั้งแต่ปฏิสนธิจนกระทั่งบรรลุนิติภาวะของชีวิต

พัฒนาการของเด็กอาจแบ่งได้เป็น 3 ระยะ ดังนี้

1. วัยเด็กตอนต้นหรือวัยเด็กก่อนเข้าโรงเรียน (Early Childhood or Pre-school Age) อายุ 2-6 ปี
2. วัยเด็กตอนกลาง (Middle Childhood) อายุ 6-10 ปี
3. วัยเด็กตอนปลาย (Late Childhood) อายุ 10-12 ปี

ซึ่งผู้จัดทำรายงานฉบับนี้จะขอกล่าวถึงเพียงวัยเด็กตอนต้นหรือวัยเด็กก่อนเข้าโรงเรียน (Early Childhood or Pre-school Age) อายุ 2-6 ปี เท่านั้น เพราะเป็นช่วงวัยที่เหมาะสมสำหรับ สื่อผ้าสำหรับเสานันทาน **แมวสีฟ้าตัวใหญ่กว่าใคร** ที่ผู้จัดทำสรรสร้างสรรคขึ้นสำหรับเด็กอายุ 5-6 ปี

วัยเด็กตอนต้นหรือวัยเด็กก่อนเข้าโรงเรียน (Early Childhood or Pre-school Age)

ลักษณะเด่นของเด็กวัยนี้คือ อยากรับอิสระ อยากรับเป็นตัวของตัวเอง อยากรับช่วยเหลือตัวเอง ชอบปฏิบัติ และ หัวดี ไม่สู้จะตามใจใครง่าย ๆ วัยนี้จึงได้สมญาว่า “วัยช่างปฏิเสธ” (Negativistic Period) นอกจากนี้ยังมีผู้เรียกเด็กวัยนี้แตกต่างกันดังนี้

เป็นวัยก่อให้เกิดปัญหา (Problem Age or Troublesome Age) เพราะวัยนี้มีพฤติกรรมที่เป็นปัญหา นอกเหนือจากปัญหาการดูแลทางด้านร่างกาย เช่น ต้องการเป็นตัวของตัวเอง ต้องการอิสระ ต้องการทำอะไร ๆ ที่บางครั้งเกินขอบเขตที่จะช่วยเหลือตนเองได้ เด็กวัยนี้จึงเป็นคนสอนยาก ต้องดึง ไม่เชื่องฟัง ชัดขึ้น ไม่โอหังโอ้อวดวิชา

เป็นวัยที่ชอบเล่นของเล่น (The Toy Age) เด็กวัยนี้ชอบเล่นของเล่นมาก ความสนใจของเล่นจะลดลงหลังจากเด็กเข้าโรงเรียนแล้ว

เป็นวัยก่อนเข้าโรงเรียน (The Pre-school Age) เพราะเด็กยังไม่อยู่ในเกณฑ์ที่จะเข้าโรงเรียน แต่อย่างไรก็ตาม เด็กในวัยนี้บางส่วนอยู่ในโรงเรียนเด็กเล็ก (Nursery School) บางส่วนอยู่ในโรงเรียนอนุบาล (Kindergarten School)

เป็นวัยก่อนการรวมกลุ่ม (Pre-gang Age) เพราะพัฒนาการส่วนใหญ่ของเด็กวัยนี้ขึ้นอยู่กับเรื่องการปรับตัวให้คุ้นกับสิ่งแวดล้อมและเรียนรู้พฤติกรรมทางสังคมที่เหมาะสม เพื่อเตรียมให้เข้าสู่สังคมนอกครอบครัวต่อไป

เป็นวัยชอบสำรวจ (The Exploratory Age) เด็กวัยนี้มีความอยากรู้อยากเห็นสิ่งที่อยู่รอบตัวว่ามีอะไรบ้างจะบังคับมันอย่างไร ถ้าถูกขัดใจจะรู้สึกอย่างไร และจะมีส่วนเกี่ยวข้องกับได้อย่างไร เด็กวัยนี้จึงมักชอบถามจนเรียกได้ว่าเป็นวัยชอบถาม (The Questioning Age)

เป็นวัยแห่งการเลียนแบบ (Imitation Age) คือเด็กวัยนี้ชอบเลียนแบบผู้ที่โตกว่า เช่น คำพูด กิริยาท่าทาง และนิสัยใจคอของผู้ใหญ่

เป็นวัยสร้างสรรค์ (Creative Age) สังเกตได้จากการแสดงความคิดสร้างสรรค์ในขณะที่เด็กกำลังเล่นอยู่

พัฒนาการทางอารมณ์ (Emotional Development)

ระยะเด็กตอนต้นนี้ เด็กมีอารมณ์หงุดหงิดง่ายกว่าในวัยทารก คือวัน เอาแต่ใจตัวเอง เจ้าอารมณ์ ทั้งนี้ เพราะอยู่ในวัยข้างปฏิเสธ (Negativistic Phase) ชีวิตประจำวันมีเรื่องที่ทำให้เด็กมีอารมณ์หงุดหงิดจนวายเป็นจูบ สิ้น ระหว่างความต้องการของเด็กกับการปฏิบัติของผู้ใหญ่และเพื่อนเล่นต่อเด็ก ตลอดจนมีสิ่งต่าง ๆ มากมาย ที่แวดล้อมตัวเด็ก ซึ่งเด็กอยากรู้อยากทดลองให้เข้าใจ บางครั้งก็เข้าใจง่าย บางครั้งก็เข้าใจยาก บางคราวก็เจ็บตัว หรือโดนทำโทษ เด็กเริ่มมีลักษณะอารมณ์ประเภทต่าง ๆ อย่างที่ผู้ใหญ่มี เช่น อารมณ์โกรธ อิจฉา เห็นใจ อยากรู้ รื่นเริงสนุกสนาน ก้าวร้าว อวดดีถือดี เป็นต้น

อย่างไรก็ตาม พัฒนาการทางอารมณ์ของเด็กจะมั่นคงเพียงใดขึ้นอยู่กับการอบรมเลี้ยงดูเป็นสำคัญ อารมณ์ของเด็กวัยนี้แยกได้ คือ

1. **อารมณ์โกรธ** เป็นอารมณ์ธรรมชาติที่สุดของเด็กวัยนี้ เพราะในระยะนี้เด็กจะโกรธง่าย เนื่องจากอยากเป็นตัวของตัวเอง ไม่ค่อยตามใจใคร เด็กบางคนอาจได้เรียนรู้จากประสบการณ์ว่าวิธีที่จะชนะได้เร็วและง่ายที่สุด คือ การแสดงอารมณ์โกรธ เด็กอาจโกรธตัวเอง บุคคลต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง และสิ่งแวดล้อม การแสดงอารมณ์โกรธของเด็กเปิดเผย ตรงไปตรงมามากกว่าผู้ใหญ่ เด็กแสดงอารมณ์โกรธออกมาได้หลากหลายวิธี เช่น ร้องไห้ กระพือเท้า ทำร้ายตัวเอง กระโดด กวนใจ ทำตัวอ่อน ไม่พูดไม่จา ฯลฯ เมื่อพ้นวัยนี้ไปแล้ว เด็กจะเริ่มควบคุมอารมณ์ของตัวเองได้บ้าง ดังนั้น ในระยะนี้พ่อแม่ หรือผู้ใหญ่ใกล้ชิดเด็กควรหลีกเลี่ยงการทำให้เด็กโกรธให้มากที่สุด และเมื่อเด็กโกรธควรชี้แจงเหตุผลให้เข้าใจสาเหตุที่ไม่ตามใจเด็กนั้นเพราะอะไร
2. **ความกลัว** วัยนี้เด็กจะกลัวในสิ่งที่มีเหตุผลมากกว่าวัยทารก สิ่งเร้าที่ทำให้เด็กกลัวมีมากขึ้น เช่น กลัวสิ่งทำให้เกิดเสียงดัง คนแปลกหน้า สิ่งแปลก ๆ อายุ 3-5 ปี เด็กจะกลัวสัตว์ กลัวการถูกทิ้งให้อยู่คนเดียว กลัวความมืด ตอนระยะแรก ๆ เด็กกลัวแทบทุกอย่าง ต่อมาเด็กจะเลือกกลัวสิ่งที่เป็นชนิด ๆ ไปตามประสบการณ์ของเด็ก

พฤติกรรมที่แสดงว่าเด็กกลัว ได้แก่ วิ่งหนี หลบซ่อน หลีกเลี่ยงสถานการณ์ที่ทำให้ตกใจกลัว เด็กบางคนอาจร้องไห้ เกร็งตัวแข็งอยู่กับที่หรืออ่อนปวกเปียกไปทั้งตัว ผู้ใหญ่ควรอยู่ใกล้และชี้แจงให้

เด็กเข้าใจในสิ่งที่เขากลัวแล้วทำให้หายกลัว ในที่สุดความหวาดกลัวบุคคล สิ่งแวดล้อม และ
ประสบการณ์ที่ไม่คุ้นชินก็จะค่อย ๆ หายไป เมื่อเด็กได้เรียนรู้และใกล้ชิดกับสิ่งเหล่านั้นมากยิ่งขึ้น

3. **ความฉลาดวิเศษ** เป็นอารมณ์ที่เกิดขึ้นเมื่อเด็กมีความรู้สึกว่าตนเองดีต่อกว่าผู้อื่น หรือกำลังจะ
สูญเสียสิ่งที่เป็นของตนไปให้แก่ผู้อื่น อารมณ์นี้จะเกิดขึ้นในวัยเด็ก 2-5 ปีมา การฉลาดของเด็ก
ในระยะนี้มักจะเป็นการฉลาดที่น้อยมากที่สุด เด็กจะฉลาดน้อยเมื่อเห็นว่าพ่อแม่ให้ความสนใจมากกว่า
ตน ฉลาดเพื่อนบางคนก็แสดงความรัก ฉลาดคนที่มีความสามารถมากกว่า พฤติกรรมที่เกิดขึ้นเวลา
ที่เด็กเกิดอารมณ์ฉลาดมีลักษณะเช่นเดียวกับอารมณ์โกรธ แต่ค่อนข้างก้าวร้าวกว่า เด็กบางคนอาจมี
พฤติกรรมเป็นเด็กกว่าอายุจริง เพื่อเรียกร้องความสนใจจากผู้ใหญ่ ดังนั้นพ่อแม่ควรให้ความรัก ความ
อบอุ่นแก่ลูกทุกคนโดยเท่าเทียมกัน เพื่อป้องกันไม่ให้เกิดความรู้สึกน้อยใจ
4. **ความอยากหรืออยากเห็น** เป็นวัยที่ช่างซักถาม ชอบตั้งคำถาม อยากหรืออยากเห็น สงสัยในสิ่งต่าง ๆ ไม่
สิ้นสุด ผู้ใหญ่จึงควรหาคำตอบที่ดีและเหมาะสมกับวัยของเด็ก ตอบเด็กโดยไมคิดว่าเป็นสิ่งที่น่า
รำคาญแต่อย่างใด
5. **ความรำเริงหรือความดีใจ** เด็กที่ได้รับการตอบสนองความต้องการทันทีและสม่ำเสมอ มักจะเป็นเด็ก
ที่อารมณ์แจ่มใสรำเริง หัวเราะและอิมง่าย
6. **ความรัก** เด็กเรียนรู้ที่จะผูกใจรักผู้ที่ให้的爱เอาใจใส่แก่เขา เด็กจะรักตัวเองก่อน และจะรักผู้อื่นที่เอา
ใจใส่เขา ต่อมาเด็กจะแสดงความรักต่อสัตว์และของเล่นที่ผูกใจ แบบเดียวกับที่แสดงความรักใน
ครอบครัว

พัฒนาการทางด้านสังคม (Social Development)

เด็กวัยนี้เริ่มรู้จักคบเพื่อนและรู้จักเล่นกับเพื่อนได้ดีขึ้น เด็กเริ่มรู้จักการปรับตัวให้เข้ากับเพื่อน ๆ การ
ปรับตัวจะช้าหรือเร็วขึ้นอยู่กับการอบรมเลี้ยงดูด้วย เด็กที่ได้รับการเลี้ยงดูมาอย่างอิสระจะมีความเชื่อมั่นใน
ตนเองมากกว่าเด็กที่ถูกเข้มงวดอยู่ตลอดเวลา สังคมของเด็กวัยนี้จะขยายจากครอบครัวไปสู่สังคมนอกบ้าน
(โรงเรียน) การปรับตัวของเด็กต่อสังคมภายนอกขึ้นอยู่กับความสัมพันธ์ภายในครอบครัวว่าเป็นแบบใด เช่น เด็กที่
อยู่ในครอบครัวที่เป็นประชาธิปไตย จะปรับตัวให้เข้ากับสิ่งที่เป็นสังคมนอกบ้านได้ดีกว่าเด็กที่อยู่ในครอบครัวที่
พ่อแม่ใช้อำนาจบังคับ

- อายุ 5 ขวบ เล่นกับเพื่อนได้โดยไม่เลือกเพศ และสามารถฝึกกติกาง่าย ๆ ในการเล่นได้
- อายุ 6 ขวบ ชอบเล่นกับเพื่อนวัยเดียวกันเป็นหมู่ หมู่ละ 2-3 คน การเล่นบางครั้งจะมีการแยกเพศบ้าง

ในระยะปลาย ๆ ของวัยนี้ เด็กเริ่มจะรู้จักประพฤติดนตามความต้องการของสังคม เช่น การรับฟังเพื่อน ๆ ให้ความช่วยเหลือผู้อื่น

ความต้องการของวัยเด็กตอนต้น

เด็กในวัยนี้เป็นระยะก่อนเข้าวัยเรียน เด็กจะได้รับการเรียนรู้เบื้องต้นจากโรงเรียนอนุบาล ซึ่งการได้รับการปฏิบัติที่อ่อนโยนจากโรงเรียนเช่นเดียวกันกับที่เด็กเคยได้รับจากแม่มีความสำคัญต่อเด็กอย่างยิ่ง การสอนในโรงเรียนอนุบาลไม่ควรสอนบทเรียนอย่างจริงจังโดยเน้นวิชาการ แต่โรงเรียนควรจะสอนเกี่ยวกับการเตรียมการเรียนรู้ชีวิตทางสังคมและครอบครัว รวมทั้งพัฒนาความคิดในระยะแรกของเด็ก เช่น ฝึกให้เด็กหัดเขียนและวาดรูป การอ่านเบื้องต้น การร้องเพลง การเล่นเกมกับเพื่อน ๆ เป็นต้น

การสนองความต้องการของวัยเด็กตอนต้น

1. พ่อแม่หรือครูจะเป็นผู้สนองความต้องการของเด็กวัยนี้ได้ ดังนี้
2. ให้ความรัก ความเอาใจใส่สม่ำเสมอ
3. สอนความต้องการด้านการอยากรู้อยากเห็นของเด็ก โดยการตอบคำถามให้เหมาะสมกับวัยเด็ก
4. ส่งเสริมให้เด็กได้ทำ ได้คิด และได้เคลื่อนไหวอย่างอิสระ
5. หาเครื่องเล่นให้เหมาะสมกับวัยของเด็ก
6. เปิดโอกาสให้เด็กเล่นกับเพื่อน เพราะการเล่นเป็นการเตรียมเด็กให้รู้จักปรับตัวเข้ากับผู้อื่น และเป็นการส่งเสริมพัฒนาการทางสังคมแก่เด็ก
7. สร้างบรรยากาศในบ้านให้มีความรัก ความเข้าใจกัน

การส่งเสริมพัฒนาการของเด็กปฐมวัย

เด็กปฐมวัยเป็นวัยเริ่มต้นของการฝึกฝนความสามารถพื้นฐานต่างๆเพื่อเตรียมตัวในการศึกษาอย่างมีระบบต่อไป ความสามารถพื้นฐานที่ควรจะมีการส่งเสริมพัฒนาการ เช่น ความสามารถในการใช้ภาษา ความสามารถในการฝึกประสาทสัมผัสทั้งห้า การฝึกการรู้จักแยกแยะสิ่งต่างๆในสภาพแวดล้อม รวมถึงการให้ประสบการณ์ในการ

สร้างความคิดรวบยอดต่อสิ่งต่างๆรอบตัวเด็ก ตลอดจนการฝึกความรับผิดชอบต่อสังคมหรือกลุ่มเพื่อน การรู้จักการเป็นผู้นำและผู้ตาม การรู้จักการให้และการรับ ตลอดจนการรู้จักการปฏิบัติตนในทางที่จะอยู่ร่วมกับคนอื่นในสังคม

การส่งเสริมพัฒนาการของเด็กในวัยนี้อาจทำได้ทั้งที่บ้านและที่โรงเรียน เช่น ในการเลี้ยงดูพ่อแม่จำเป็นต้องเป็นสิ่งที่สำคัญสำหรับเด็กในวัยนี้ พ่อแม่ที่เข้าใจพฤติกรรมของเด็กให้ความอบอุ่น ให้ออกกำลังกายในการค้นหาสิ่งต่างๆในสภาพแวดล้อม รวมทั้งให้ความคิดรวบยอดต่อสิ่งต่างๆรอบตัวเด็กอย่างถูกต้อง นับเป็นสิ่งที่ช่วยส่งเสริมพัฒนาการให้กับเด็ก ส่วนทางโรงเรียนนั้นควรจะต้องหาประสบการณ์ที่เหมาะสมให้กับเด็ก เพื่อฝึกความสามารถพื้นฐานต่างๆของเด็กให้มีพัฒนาการเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ รวมทั้งควรให้ออกกำลังกายในการฝึกเข้าสังคมรอบ ๆ ตัวได้อย่างถูกต้อง

การส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์ การสร้างโมภาพในเด็กปฐมวัย เด็กปฐมวัยเป็นวัยที่มีพัฒนาการในด้านความคิดสร้างสรรค์และการสร้างโมภาพในวัยนี้อาจจัดทำได้ด้วยการจัดกิจกรรมที่ช่วยส่งเสริมพัฒนาการด้านนี้ โดยเฉพาะการเล่นบางชนิดสามารถส่งเสริมพัฒนาการทางด้านนี้ได้เป็นอย่างดี เช่น การเล่นประเภทต่อเสริม หรือกิจกรรมทางศิลปะอื่น ๆ เช่น การต่อเติมรูปภาพ การติดปะเศษวัสดุตามความคิดของเด็กนอกจากนี้การเล่นสิ่งของที่มาจากธรรมชาติ เช่น น้ำดินเหนียวทราย ก็สามารถช่วยส่งเสริมทางความคิดสร้างสรรค์และการสร้างโมภาพได้ดีอีกด้วย ผู้ปกครองหรือครูควรให้ความเป็นอิสระให้เด็กสามารถคิดด้วยตนเองมีอิสระในการเล่นสิ่งที่เด็กต้องการ การเล่นเกมสมมุติควรได้รับการส่งเสริมเพราะการเล่นเกมสมมุตินอกจากจะช่วยให้เด็กใช้เป็นทางระบายออกของอารมณ์แล้ว ยังช่วยส่งเสริมความก้าวหน้าในการพัฒนาด้านต่าง ๆ เช่น ด้านร่างกาย สติปัญญา และสังคมอีกด้วย ทั้งนี้เนื่องจากในขณะที่เด็กเล่นเกมสมมุติเด็กมักจะนึกสมมุติให้ตนเองในเหตุการณ์ใดเหตุการณ์หนึ่ง ซึ่งเป็น การฝึกหัดความชำนาญทางด้านร่างกาย อารมณ์ สังคม ฯลฯ ผู้ปกครองหรือครูควรให้เวลาเด็กเล่นในลักษณะที่เด็กต้องการ ทั้งนี้เพื่อให้เด็กของตัวเองในการเล่นและหากิจกรรมการเล่นที่เหมาะสมเพื่อกระตุ้นพัฒนาการความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ และการสร้างโมภาพของเด็กในวัยนี้ เพื่อให้พัฒนาการของเด็กปฐมวัยเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพเต็มที่

การส่งเสริมการเข้าสังคมภายนอก เด็กปฐมวัยจะเป็นวัยของการเรียนรู้สังคมภายนอกบ้านเช่น การอยู่ร่วมกับเพื่อนหรือครู การเรียนรู้หน้าที่ทางเพศของเด็ก ในลักษณะของการส่งเสริมการเข้าสังคมกับเด็กควรมีการจัดกิจกรรมให้เด็กรู้จักการเล่นด้วยกันอย่างถูกต้อง เช่น การสอนให้รู้จักการให้และการรับ การเป็นผู้นำหรือผู้ตาม

ตลอดจนสอนให้รู้จักเกรงในสิทธิของผู้อื่น ซึ่งสิ่งเหล่านี้จะช่วยทำให้เด็กอยู่ร่วมกับบุคคลอื่นในสังคมได้อย่างถูกต้องมากขึ้น พฤติกรรมการเข้าสังคมของเด็กจะถูกเรียนรู้จากการปฏิบัติสัมพันธ์กับบุคคลในสังคม รวมทั้งการสังเกตพฤติกรรมที่สังคมยอมรับและไม่ยอมรับจากสังคมกับบุคคลอื่น และการชื่นชมพฤติกรรมที่เป็นที่ยอมรับและไม่รับในสังคมให้กับเด็กปฐมวัย จึงนับว่าเป็นสิ่งสำคัญในการส่งเสริมพัฒนาการเข้าสังคมของเด็กวัยนี้

การส่งเสริมพัฒนาการทางด้านภาษา เด็กปฐมวัยจะมีการฝึกฝนพัฒนาการทางภาษาอย่างเห็นได้ชัด พัฒนาการทางด้านภาษานี้จะพัฒนาขึ้นมาเรื่อยๆตั้งแต่เด็กอยู่ในวัยทารก เด็กสามารถจะพูดได้ถูกหลักไวยากรณ์ประมาณอายุ 2 ½ - 3 ขวบ นั่นก็คือการพูดภาษาจะเริ่มเป็นประโยคอย่างสมบูรณ์ การส่งเสริมพัฒนาการทางด้านนี้อาจจะทำได้โดยการให้โอกาสเด็กในการพูดภาษาหรือเข้าใจภาษา เช่น การเล่านิทานแล้วถามเรื่องราวกับเด็ก เพื่อให้เด็กพูดและดูความเข้าใจภาษาของเด็ก หรือการพูดคุยกับเด็กเพื่อให้เด็กฝึกหัดการใช้ภาษาอย่างถูกต้อง ตลอดจนการบอกคำศัพท์ที่เด็กยังไม่รู้และกรฝึกเด็กเล่านิทานให้เพื่อนฟังหน้าชั้น เป็นต้น เด็กวัยนี้จะมีความสามารถในการใช้ภาษาได้ถูกต้องมากขึ้นมากขึ้นเนื่องจากฝึกฝน การจัดกิจกรรมที่ให้โอกาสเด็กใช้ภาษาในการพูดหรือใช้ความสามารถในการฟังและเข้าใจภาษา นับเป็นสิ่งสำคัญต่อการเสริมพัฒนาการด้านนี้

เด็กกับความเอื้อเฟื้อ

ความเอื้อเฟื้อเป็นคำที่ใช้เรียกกลุ่มของพฤติกรรมอันประกอบด้วยพฤติกรรมย่อยหลายพฤติกรรมเช่น การช่วยเหลือ การแบ่งปันสิ่งของ และความเมตตากรุณา เด็กที่ยังไม่ได้เข้ากลุ่มเล่นกับเพื่อนมักจะมีความเห็นแก่ตัวอยู่มาก แต่เมื่อเด็กเข้ากลุ่มเล่นกับเพื่อนเด็กจะเรียนรู้ว่าการเห็นแก่ตัวจะทำให้ตนไม่เป็นที่ยอมรับของกลุ่ม ความเห็นแก่ตัวของเด็กจะมีมากที่สุดในช่วงอายุประมาณ 4-6 ขวบ หลังจากนั้นก็จะค่อย ๆ ลดลง ในเด็กที่การปรับตัวทางสังคมดีความเห็นแก่ตัวจะลดลงเหลืออันน้อยที่สุดในวัยย่างเข้าวัยรุ่น แต่เด็กที่มีการปรับตัวทางสังคมไม่ดีก็ยังคงมีความเห็นแก่ตัวติดอยู่

ความเอื้อเฟื้อ ในรูปแบบของการแบ่งปันสิ่งของ จะมีเพิ่มขึ้นเมื่อความเห็นแก่ตัวลดลงในการวิจัยเพื่อจะหาว่าเด็กวัยใดที่ความเอื้อเฟื้อจะเริ่มจะเข้ามาแทนที่ความเห็นแก่ตัว เด็กแต่ละคนถูกขอให้แบ่งถั่วซึ่งมีจำนวนเป็นเลขที่ระหว่างตนเองและเด็กอีกคนเด็กอายุระหว่าง 4-6 ขวบ แบ่งถั่วให้ตนเองมากกว่าที่แบ่งให้เด็กคนอื่น หลังจาก 6 ขวบ เด็กมีความเอื้อเฟื้อมากขึ้น โดยการแบ่งถั่วให้เด็กอีกคนมากกว่าที่แบ่งให้ตนเอง ในเด็กที่โตขึ้นไปอีกก็จะแบ่งถั่วให้ตนเองและเด็กอีกคนเท่าๆกัน เมื่อมีถั่วเหลืออีก 1 เม็ด เด็กก็จะปล่อยให้ไม่แบ่งใคร ปัจจุบันที่มีอิทธิพลต่อความเอื้อเฟื้อ

การมีตัวแบบ เด็กเรียนรู้ที่จะแสดงความเอื้อเฟื้อกับผู้อื่นจากตัวแบบที่อยู่รอบตัวเด็ก เช่น พ่อแม่ พี่ และครู

การกระทำและการพูดในชีวิตประจำวัน บางครั้งเราอาจพบผู้ใหญ่สอนเด็กให้ทำอย่างหนึ่งขณะที่ผู้ใหญ่เองกระทำอีกอย่างหนึ่ง

การแสดงบทบาท บังคับอีกอย่างหนึ่งที่จะส่งเสริมให้เด็กมีการแสดงความเอื้อเฟื้อเพื่อได้ตีคู่คือการแสดงบทบาท เพราะการแสดงบทบาทเท่ากับเป็นการเปิดโอกาสให้เด็กได้ฝึกฝนการแสดงความเอื้อเฟื้อจริง ๆ

2. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมของเด็กกับการเล่น

ความหมายของการเล่น

การเล่นเป็นประสบการณ์ที่มีการเตรียมเด็กให้มีความพร้อมทั้งทางด้านร่างกาย อารมณ์ จิตใจ สังคม และสติปัญญา ก่อนที่จะเข้าเรียนในระดับประถมศึกษา

คำว่า “การเล่น” ตามพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2525 กล่าวว่า การเล่น หมายถึง ทำเพื่อสนุก หรือผ่อนคลาย (พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน, 2525)

เพียงเท่านี้ ก็กล่าวว่า เด็กยังไม่สามารถแยกตนเองออกจากสิ่งแวดล้อม เขาเชื่อว่าทุกอย่างจะต้องรวมอยู่ที่ตัวเขา ตนเองต้องมีส่วนเกี่ยวข้อง ต้องเป็นผู้กระทำ การเล่นจึงเป็นการมุ่งที่จะนำตัวออกไปประสบกับสิ่งที่ต้องเรียนรู้ นั่น ๆ โดยใช้ร่างกายทุกส่วนเข้าไปร่วมเล่น

การเล่นสมมติที่มีเรื่องราว (Dramatic Play หรือ Representational Play)

การเล่นแบบนี้จะพบในเด็กอายุประมาณ 1 ปี 5 เดือน ไปจนถึงอายุ 6 ปี เป็นการที่เด็กแสดงออกถึงการเล่นหรือเหตุการณ์ ดังนี้

1. การเล่นไปพูดไป (Verbal Play)

เมณฑิซซาและเพียช กล่าวว่า เด็กจะเล่นไปพูดไปเกี่ยวกับโลกของเขาในขณะที่เล่น โดยใช้คำพูดของเขาจากนิทาน หรือจากที่ได้ยินมา เด็กในช่วงวัยนี้ยังไม่สนใจการเล่นเป็นกลุ่ม หรือการเล่นเป็นเกมที่มีกติกา ยกเว้นแต่เมื่อได้รับการส่งเสริมจากผู้ใหญ่ ยังชอบเล่นเดี่ยว (Solitary Play) หรือชอบเล่นกับผู้ใหญ่ แต่พออายุ 5 ปี ก็เริ่มหาเพื่อนมาเล่นตามจินตนาการด้วย โดยมักจะเล่นสมมติเป็นตัวละครตามที่แต่ละคนจินตนาการ เด็กเริ่มต้องการสังคมในการเล่นเมื่ออายุ 7 ปี แต่ยังคงเป็นการเล่น 2 คน เป็นอย่างมาก แม้จะมีเด็กรวมอยู่ 3 คน หรือมีการเล่นเป็นกลุ่ม แต่ก็ยังจะการเล่นอยู่ 2 คน

2. การเล่นสมมติ (Pretend Play/Imaginative Play)

ในการเล่นเด็กเล็กยังต้องเล่นกับของเล่น ของเล่นยังถือเป็นสิ่งที่ขาดไม่ได้ในวัยอนุบาล วิศวทสท์กล่าวไว้ว่า ในเด็กปฐมวัยนั้น การรับรู้ของเด็กยังไม่สามารถแยกความรู้สึกออกจากการปฏิบัติกิจกรรมในสถานการณ์หนึ่ง ๆ ยังมีการสื่อสารทางจิตภายในตัวเด็กในระหว่างที่รับรู้วัตถุตรงหน้า ซึ่งจะมีเรื่องของอารมณ์ ความรู้สึกของเด็กเข้ามาเกี่ยวข้องขณะรับรู้

จึงเห็นได้ว่าในระหว่างที่เด็กเล่น แม้เด็กจะเห็นอย่างหนึ่ง แต่เขาจะแสดงออกอีกอย่างหนึ่งต่างไปจากสิ่งที่เห็น เด็กจะเป็นตัวของตัวเองอย่างมากในเวลาเล่น และมีการเล่นที่เข้มข้นกว่าสภาวะที่เขาเห็นจินตนาการที่เกิดในสถานการณ์เช่นนี้เกิดจากการเข้าใจ “ความหมายของสถานการณ์” ไม่ใช่เกิดจากการรับรู้สถานการณ์จริงในนาที่นั้น การกระทำของเด็กจึงเกิดขึ้นจากการคิดมากกว่าจากวัตถุ จินตนาการจึงมีผลต่อพฤติกรรมในการรับรู้ทันทีต่อวัตถุ

อย่างไรก็ตามเด็กไม่สามารถที่จะตัดความคิดของตนออกจากวัตถุ เด็กยังจำเป็นต้องมีบางอย่างสำหรับยึดเหนี่ยวเพื่อให้เกิดการกระทำ เช่น ถ้าเด็กอยากเล่นเป็นม้า เขาจำเป็นต้องมีวัตถุบางอย่างเพื่อแสดงเป็นม้า แต่คุณสมบัติของวัตถุก็มีผลต่อการที่เด็กจะเลือกนำสิ่งนั้นและสมมติให้เป็นอะไร เช่นเด็กจะไม่เลือกเอาโปสการ์ดเป็นม้า แต่จะเลือกเอาฟ่อนไม้เป็นม้ามากกว่า จึงไม่ใช่ว่าในเวลาที่เด็กจินตนาการนั้นเด็กจะสามารถเอาอะไรมาเล่นก็ได้ แต่สำหรับผู้ใหญ่แล้ว การพัฒนาด้านจิตสำนึกในเรื่องของการเข้าใจเรื่องสัญลักษณ์จะสามารถทำให้ใช้โปสการ์ดมาเล่นเป็นม้าได้ สำหรับเด็กแล้วแฟงไม้ เป็นการตีความหมายของวัตถุ ความหมายของสิ่งนั้นต่างหากที่มีอิทธิพลเหนือพฤติกรรมของเด็ก

งานวิจัยของพิชเซอร์ พบว่าการเล่นสมมติให้ผลต่อการพัฒนาปัญญา ภาษา พัฒนาการทางอารมณ์ และพัฒนาการทางสังคมมากที่สุด

3. เอกสารที่เกี่ยวกับสีและความหมายของสี

คำว่าสี(Color) เป็นคำที่มีความหมายกว้างและใช้ทั่วไปเป็นสามัญแต่มีคำอื่นที่หมายถึงสี และบ่งบอกลักษณะสี เช่น คำว่า Hue มักใช้กับสีที่มีความแตกต่างกันไปคนละสี เช่น สีแดง ม่วง น้ำเงิน เหลือง ส่วนคำว่า Shade กับ Tint มักใช้กับสีเดียวกัน ที่มีระดับสีต่างกันเล็กน้อย โดย Tint มักใช้กับสีอ่อนหรือสีที่เจือสีขาวในปริมาณต่างๆ ส่วน Shade ใช้กับสีเข้มหรือสีที่เจือสีดำ

สีมีอิทธิพลต่อการเห็นและแสดงอารมณ์และความรู้สึกได้รุนแรงยิ่งกว่าองค์ประกอบใดๆ ของงานทัศนศิลป์ ได้มีผู้ศึกษาเกี่ยวกับเรื่องหลายกลุ่ม แต่ละกลุ่มก็จะศึกษาไปในแนวทางที่เกี่ยวกับเรื่องราวของต้น

จิตวิทยาของสี

สีทุกสีย่อมมีอิทธิพลเหนือนิจิตใจมนุษย์ทั่วไป ดังนั้นสีกับมนุษย์จึงเป็นสิ่งที่แยกกันไม่ออกทุกคนจะรู้สึกในอารมณ์ทันทีเมื่อได้เห็นสี โดยเฉพาะถ้าได้เห็นสีที่ตนเองชอบเป็นพิเศษ หรือได้เห็นสีที่ตนเองไม่ชอบ เพราะมนุษย์เรากุคนย่อมมีอารมณ์ ชอบบางสีมากที่สุดและรู้สึกเฉยๆ ในบางสี และไม่ชอบบางสีเอาเสียเลย เราจะสังเกตเห็นคนบางคนชอบใช้สีเพียงบางสีอยู่ตลอดเวลา นั่นเป็นเพราะความผูกพันและเคยชินกับสีนั้นจนไม่ยอมใช้สีอื่น หรือถ้าจะใช้บ้างก็หลีกเลี่ยงไม่พ้นจะด้วยกรณีใดก็ตามก็จะเกิดความรู้สึกขัดเขินดูไม่ค่อยมั่นใจในตัวเองในลักษณะการวางตัว หรือบุคลิกท่าทาง ผู้มีรสนิยมดีมักจะใช้สีได้ถูกต้องกับเวลา โอกาส วัฒนธรรม ความเป็นอยู่ ดินฟ้าอากาศ และนิยมอย่างใดก็ตาม ต่างก็มีความชอบแตกต่างกันตามนิสัยและการศึกษาของแต่ละบุคคล

มนุษย์เรามีนิสัยชอบและพอใจสิ่งใหม่ๆ อันเป็นผลเนื่องมาจากสมัยนิยมหรือชาตินิยมเช่นชาวจีนชอบสีแดง ถือว่าสีแดงมีอานุภาพ ชาวตะวันตกชอบสีแดงเลือดนก หมายถึงความเป็นผู้ดี มีเชื้อสายสูงศักดิ์ การนิยมเสื้อดำ สีสด นิยมกันในหมู่สตรี ประชาชนในประเทศร้อน นิยมสีร้อน ความนิยมในเรื่องสี ทำให้เกิดการศึกษาค้นคว้าทดลองขึ้น ให้ข้อคิดว่าสีแท้ทุกสีสวยแต่บางสีมีข้อแม้ว่า ให้ใช้ปริมาณมากหรือน้อยจึงจะสวย ความรู้ของคนเราจึงขึ้นอยู่กับการใช้สีและสีมีอำนาจมีอิทธิพลต่อจิตใจของบุคคล เมื่อเราได้ทราบแล้วว่า อิทธิพลของสีกับมนุษย์มีความผูกพัน ดังนั้นจึงจะได้รู้ถึงสีสันต่างๆ ที่แสดงอารมณ์ โดยเฉพาะเพื่อให้ถูกกับเรื่องราวที่จะนำไปใช้ให้เป็นผลสมบูรณ์

1. สีน้ำเงิน – สีฟ้า

ความหมาย กว้าง สว่าง ความสงบ ความเยือก ความมั่นคง ความศรัทธา ความมีระเบียบ ความจริง ความสุขุม ความเชื่อถือ ความวางรักกัศติ ความเยือกเย็น ความราบรื่น ความเป็นเอกภาพ ความเป็นอนุรักษ์นิยม แรغبันคาลใจ ให้ความรู้สึกสงบเย็นที่สุด ช่วยทำให้ผ่อนคลายและทำให้จิตใจของเพื่อนรู้สึกสงบ เนื่องจากเป็นสีที่ช่วยกระตุ้นปฏิกิริยาเคมีในร่างกาย นอกจากนั้นยังเป็นสีโปรดของผู้คนทั่วไปมากกว่าครึ่ง และยังถูกเลือกให้เป็น ‘สีที่ปลอดภัย’ ที่สุด โทนสีฟ้าจะกระตุ้นความคิดสร้างสรรค์และอิสระ ส่วนโทนสีน้ำเงินนั้นจะสื่อถึงฐานะของสังคมชั้นสูง และความร่ำรวย สีน้ำเงินเข้มแสดงออกถึงความรู้ ความเฉลียวฉลาด ตรรกะเหตุผล และความไว้เนื้อเชื่อใจ

2. สีส้ม

ความหมาย พลัง ความกระตือรือร้น ความมีชีวิตชีวา ความสนุกสนาน การผจญภัย ความอบอุ่น ความยุติธรรม ความรอบรู้ มารยาท ความหลงใหล ความมีเสน่ห์ ความสุข ความมั่นใจ ความปรารถนา การเก็บเกี่ยว ฤดูใบไม้ผลิ ช่วยกระตุ้นพลังงาน เป็นแห่งความสนุกและการผจญภัย ทั้งยังช่วยจุดประกายการสื่อสารที่ดี สีส้มช่วยกระตุ้นการทำงานของจิตใจและช่วยเพิ่มปริมาณการส่งผ่านของอากาศไปสู่สมอง ช่วยกระตุ้นเรื่องการจัดระบบหรือความเป็นระเบียบสิ่งต่างๆ นอกจากนี้ยังมีพลังดึงดูดความสนใจโดยเฉพาะเด็ก ๆ ช่วยส่งเสริมการมีปฏิสัมพันธ์ทางสังคม และกระตุ้นความหวังได้เป็นอย่างดี

3. สีม่วง

ความหมาย ฐานันดรศักดิ์ จิตวิญญาณ ความสูงส่ง ความหรูหรา การเฉลิมฉลอง เวทมนตร์คาถา ความลึกซึ้ง ความเท่อฝัน สติปัญญา การเปลี่ยนแปลง การหลุดพ้น การปรุงแต่ง ความโหดร้าย ความสง่างาม ความเยือกแข็ง อดทน ความเฝ้าระวัง ความเศร้าโศก การไว้อาลัย สีม่วงเป็นสีที่ช่วยในการทำสมาธิ กระตุ้นความคิดสร้างสรรค์ และสติปัญญา ช่วยเติมเต็มความคิดและความปรารถนาภายใน สื่อถึงความเห็นอกเห็นใจ

4. สีชมพู

ความหมาย ความนุ่มนวล ความอ่อนโยน ความไร้เดียงสา ความอ่อนเยาว์ การดูแลเอาใจใส่ การทะนุถนอม ความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ จิตใจดี ความหวาน ความบอบบาง นางฟ้า เทศหญิง ความรัก ความเอ็นดู หัวใจ มีตริภาพ สีชมพูช่วยกระตุ้นให้รู้สึกถึงความรัก ความชื่นชม และความน่าทะนุถนอม

5. สีน้ำตาล

ความหมาย ความเป็นมิตร ความอบอุ่น ความจริงใจ ความไว้วางใจ สุขภาพ ความยั่งยืน ความทนทาน ความเรียบง่าย ความเป็นผู้ใหญ่ แข็งแรง น่าเชื่อถือ

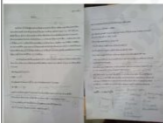

จากข้อความข้างต้นจะเห็นได้ว่า การทำสื่อคำสำหรับเสานิทานแมวสีฟ้าตัวใหญ่กว่าใคร นั้นเป็นการผสมผสานระหว่างการอ่านหนังสือและการเล่นสมมติเข้าด้วยกันจะทำให้เด็กเข้าถึงเรื่องราวที่เล่าหรือฟังมากกว่า การอ่านหนังสือที่เป็นสื่อ 2D ทำให้เด็กมีอารมณ์ร่วมไปกับเรื่องราวที่ฟังหรือได้เล่าเองได้มากขึ้น

บทที่ 3
วิธีดำเนินการ(วิธีสร้างสรรค์ผลงาน)

วิธีการดำเนินการสร้างสรรค์ชิ้นงานเริ่มจากการวางแผนการดำเนินงาน จนกระทั่งดำเนินงานจนเสร็จสิ้น
ตั้งการแสดงผลรายละเอียดดังต่อไปนี้

ตารางแสดงการดำเนินงานภาคนิพนธ์

เดือนมกราคม

สัปดาห์	ภาพประกอบ	การดำเนินงาน	ผลการดำเนินงาน
1		<ul style="list-style-type: none"> - เข้าพบอาจารย์ที่ปรึกษา 1 - หาข้อมูลวิธีการทำตุ๊กตาและนิทานผ้า - ปรับเนื้อหาของนิทานฉบับเดิมให้สมเหตุสมผลมากขึ้น (ปรับเนื้อเรื่องครั้งที่ 1) 	อาจารย์ที่ปรึกษาแนะนำหนังสือนิทานที่เนื้อหาใกล้เคียงกัน เพื่อเป็นแนวทางในการปรับเนื้อหา
2		<ul style="list-style-type: none"> - เข้าพบอาจารย์ที่ปรึกษา 2 - ออกแบบตัวละคร - หาข้อมูลฉาก - ปรับเนื้อเรื่อง ครั้งที่ 2 	อาจารย์ที่ปรึกษาแนะนำหนังสือนิทานที่มีคำสั้น กระชับ และเหมาะสมต่อเด็กปฐมวัยให้เพื่อเป็นแนวทางในการปรับเนื้อหา
3		<ul style="list-style-type: none"> - เข้าพบอาจารย์ที่ปรึกษา 3 - ออกแบบตุ้มมี - คิดเทคนิคชิ้นงาน 	อาจารย์ที่ปรึกษาแนะนำเรื่องการปรับฉาก องค์ประกอบต่าง ๆ ของชิ้นงาน

4		<ul style="list-style-type: none"> - แก้วใจดัมมี่ - แก้วใจแบบตัวละคร - แก้วใจเทคนิคชิ้นงาน 	
---	--	---	--

เดือนกุมภาพันธ์

ลำดับที่	ภาพประกอบ	การดำเนินงาน	ผลการดำเนินงาน
1		<ul style="list-style-type: none"> - เข้าพบอาจารย์ที่ปรึกษา 5 - แก้วใจดัมมี่ - แก้วใจแบบตัวละคร - แก้วใจเทคนิคชิ้นงาน - หาข้อมูล/แก้วใจ-ออกแบบรูปแบบฉากใหม่ 	<p>อาจารย์ที่ปรึกษาแนะนำเรื่องการออกแบบตัวละครบางตัวที่ยังไม่สอดคล้องกับเนื้อเรื่อง และ แนะนำการปรับเนื้อหาการปรับคำให้สั้น กระชับมากขึ้น และแนะนำเทคนิคการออกแบบฉากใหม่</p>
2		<ul style="list-style-type: none"> - นำเสนอความคืบหน้าผลงาน 30% - ปรับเนื้อเรื่อง ครั้งที่ 3 	<p>หาหนังสือนิทานอ่านเพิ่มเติมเพื่อหาแนวทางการปรับเนื้อเรื่อง</p>
3		<ul style="list-style-type: none"> - ปรึกษาอาจารย์ที่ปรึกษา 6 - ปรับเนื้อเรื่อง ครั้งที่ 4 - ทำดัมมี่ ฉบับที่ 1 	<p>อาจารย์ที่ปรึกษาแนะนำเรื่องการปรับเนื้อหา การปรับคำให้สั้น กระชับมากขึ้นกว่าเดิม และแนะนำการออกแบบดัมมี่</p>

4		<ul style="list-style-type: none"> - ปรึกษาอาจารย์ที่ปรึกษา 6 - ปรับเนื้อเรื่อง ครั้งที่ 5 - ทำดัมมี่ ฉบับที่ 2 	<p>อาจารย์ที่ปรึกษาแนะนำเรื่อง การปรับเนื้อหา การปรับคำให้ สั้น กระชับมากขึ้นกว่าเดิม และ แนะนำการออกแบบดัมมี่</p>
---	---	--	--

เดือนมีนาคม

สัปดาห์	ภาพประกอบ	การดำเนินงาน	ผลการดำเนินงาน
1		<ul style="list-style-type: none"> - ออกแบบแพทเทิร์นตัวละคร และฉาก - ปรึกษาอาจารย์ที่ปรึกษา 7 	<p>อาจารย์ที่ปรึกษา แนะนำเรื่องของ ประกอบฉากบางชิ้น ที่ควรตัดออก เพื่อลด ภาระงาน</p>
2		<ul style="list-style-type: none"> - ออกแบบสีของตัวละคร - จัดรายการของที่ต้องซื้อ - ซื้อวัสดุ-อุปกรณ์ ครั้งที่ 1, 2 และ 3 	
3		<ul style="list-style-type: none"> - ซื้อวัสดุ-อุปกรณ์ ครั้งที่ 4 และ 5 - วางแบบ/ตัดผ้าฉาก - ริดผ้าทาวเสริมความแข็งแรง 	

		<ul style="list-style-type: none"> - นำประกอบส่วนต่างๆ ในฉาก เพื่อยึดผ้าก่อนจะลงมือเย็บจริง 	
4		<ul style="list-style-type: none"> - นำเสนอความสับสน้าผลงาน 70% - วางแบบตัวละครลงบนผ้า - ตัดผ้าตัวละคร - เย็บตัวละคร 	<p>อาจารย์ให้คำแนะนำเรื่องฉากหลังที่มีความอ่อนจนเกินไป จึงออกแบบและวางแผนงานใหม่</p>

เดือนเมษายน

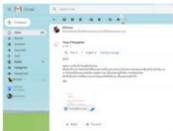

สัปดาห์	ภาพประกอบ	การดำเนินงาน	ผลการดำเนินงาน
1		<ul style="list-style-type: none"> - ตัดผ้าตัวละคร - เย็บตัวละคร 	

			
2		- เย็บตัวละคร	
3		- ปรึกษาอาจารย์ที่ปรึกษา 8 - เย็บตัวละคร	อาจารย์ที่ปรึกษาแนะนำ แนวทางการทำฉากเสื้อผ้า
4		- ทดลองทำตัวอย่างฉาก - ปรึกษาอาจารย์ที่ปรึกษา 9 - ทำของประกอบฉาก	อาจารย์ที่ปรึกษาให้ คำแนะนำเรื่องการวาง ดอกไม้ที่เป็นแพทเทิร์นผ้า จนเกินไป ดูไม่ธรรมชาติ จึงต้องทำการปรับการ ออกแบบฉาก

			
--	---	--	--

เดือนพฤษภาคม

ลำดับที่	ภาพประกอบ	การดำเนินงาน	
1		<ul style="list-style-type: none"> - ทำฉากจริง - นำเสนอความคืบหน้าผลงาน 90% 	<p>อาจารย์ให้คำแนะนำเรื่องฉากที่ดูเป็นแพทเทิร์นค้างเกินไป การเรียงต้นไม้ การเรียงพุ่มหญ้าไม่เป็นไปตามธรรมชาติจึงต้องทำการปรับฉากธรรมชาติใหม่ทั้งหมด</p>
2		<ul style="list-style-type: none"> - ปรึกษาอาจารย์ที่ปรึกษา 10 - ปรับแก้ฉาก - ปรับแก้เนื้อเรื่องครั้งที่ 6 	<p>อาจารย์ที่ปรึกษาให้คำแนะนำเรื่องการวางต้นไม้และพุ่มหญ้าให้ดูเป็นธรรมชาติมากยิ่งขึ้น และปรับแก้เนื้อเรื่องให้สั้น และกระชับมากยิ่งขึ้น</p>

3		<ul style="list-style-type: none"> - ปริญญาอาจารย์ที่ปรึกษา 11 - เย็บเล่มผ้า - ปรับแก้เนื้อเรื่องครั้งที่ 7 	ปรับแก้เนื้อเรื่องให้สั้นและกระชับมากยิ่งขึ้น
4		<ul style="list-style-type: none"> - เย็บเล่มผ้า - ปรับแก้เนื้อเรื่อง ครั้งที่ 8 และจัดพิมพ์รูปเล่มนิทาน 	ปรับแก้เนื้อเรื่องให้สั้นและกระชับมากยิ่งขึ้น

เดือนมิถุนายน

วันที่ 1 – 8 มิถุนายน 2562 จัดแสดงนิทรรศการต้นฉบับวรรณกรรมสำหรับเด็กนิพนธ์ ครั้งที่ 19 ณ โถง ชั้น 1 อาคารนวัตกรม ศาสตราจารย์ ดร.สาโรช บัวศรี มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

วิธีการดำเนินการสร้างสรรค์ชิ้นงาน มีดังนี้

1. การวางโครงเรื่อง
2. การออกแบบตัวละคร
3. การออกแบบฉากและของประกอบฉาก
4. การออกแบบปกและรูปเล่มนิทาน
5. การออกแบบคู่มือการใช้สื่อ

ขั้นตอนการดำเนินงาน

ขั้นตอนที่ 1 การวางโครงเรื่อง

เริ่มแรกนิทานประกอบสื่อค่านั้นมาจาก นิทานเรื่อง “บลูโทเกอร์” ที่ผู้จัดทำได้แต่งขึ้นเมื่อตอนศึกษาอยู่ในชั้นปีที่ 3 เทอม 1 ในวิชา CL315 วรรณกรรมศาสนา ซึ่งผู้จัดทำเห็นชอบว่าโครงเรื่องของเรื่องดังกล่าวมันดี จึงอยากนำมาพัฒนาต่อ จึงนำมาเป็นโครงเรื่องหลักของสื่อสำหรับเล่านิทาน

แต่ด้วยเนื้อเรื่องที่ยังไม่ค่อยสมเหตุสมผล ผู้จัดทำจึงพัฒนามาเรื่อย ๆ จนกลายเป็น สื่อสำหรับเล่านิทาน **แมวสีฟ้าตัวใหญ่กว่าใคร ฉบับนี้**

แมวสีฟ้าตัวใหญ่กว่าใคร

ฉากที่ 1 : บ้านแมวสีฟ้าและเพื่อนแมว

แมวสีฟ้าและเพื่อน ๆ แมวอาศัยอยู่ในบ้านหลังหนึ่งกลางป่า

แมวสีฟ้าตัวใหญ่มีแรงมากกว่าเพื่อน

เวลาเล่นกับเพื่อน เพื่อนเจ็บตัวเพราะแมวสีฟ้าเสมอ

เพื่อน ๆ ไม่ชอบที่แมวสีฟ้าทำให้เจ็บตัว

เพื่อน ๆ จึงพากันไปเล่นที่อื่น

แล้วปล่อยให้แมวสีฟ้าเล่นตัวเดียว

แมวสีฟ้าตัวใหญ่กว่าเพื่อน ทำให้กินจุ

ขนมปลาชิ้นเล็ก ๆ เพียงชิ้นเดียวไม่ทำให้แมวสีฟ้าอึด
 มันกินขนมปลาที่มีจนหมด เพื่อนๆ ก็เลยอดกิน
 เพื่อน ๆ ไม่ชอบที่แมวสีฟ้ากินขนมจนหมด
 จึงไม่ค่อยกับแมวสีฟ้าอีก
 แมวสีฟ้าตัวใหญ่ห่มผ้าทั้งคืนอยู่ตัวเดียว
 เพื่อน ๆ ที่ไม่มีผ้าห่มต้องนอนหนาว
 พวกเพื่อนๆ จึงหนีไปนอนที่อื่น
 ปลอ่ยให้แมวสีฟ้านอนอยู่ตัวเดียว
 เมื่ออยู่ตัวเดียว แมวสีฟ้ารู้สึกเหงามาก
 มากเสียจน... ทนเหงาต่อไปอีกไม่ไหว
 มันจึงเดินทางออกจากบ้าน ไปหาเพื่อนใหม่

ฉากที่ 2 : แมวสีฟ้าพบลุงเต่า

แมวสีฟ้าเดินทางไปพบลุงเต่านอนหงายหลังอยู่กลางป่า
 “โอ๊ย ช่วยด้วย ช่วยลุงด้วย” ลุงเต่าร้อง
 แมวสีฟ้าเห็นดังนั้นจึงเดินเข้าไปช่วยลุงเต่าทันที
 “ฮึบบบบ ฮึบบบบ” สีฟ้าดึงลุงเต่า
 แมวสีฟ้าตัวใหญ่มีแรงมาก
 ดึงแค่สองที ลุงเต่าก็ขึ้นมาฮีนได้อย่างง่ายดาย
 “ขอบใจนะ เมื่อกี้เจ้ากระรอก เจ้ากระต่าย
 ก็มาช่วย แต่ก็ช่วยไม่ได้” ลุงเต่าบอก
 ลุงเต่าเดินไม่ไหว เพราะบาดเจ็บ
 แมวสีฟ้าจึงช่วยแบกลุงเต่าไปส่งที่ชายป่า
 “มาถึงเร็วดีจริง ๆ ขอบใจนะ”
 ลุงเต่าบอกและเดินทางต่อไป
 แมวสีฟ้ารู้สึกดีที่ได้ช่วยลุงเต่า

ฉากที่ 3 : แมวสีฟ้าหบลูกสิง

แมวสีฟ้าเดินทางต่อไปจนหมดแรง
 ทั้งหิว ทั้งเหนื่อย มันเดินต่อไปอีกไม่กี่ชั่วโมง
 “หิวจัง หิวจังเลย” แมวสีฟ้าพูด
 ลูกสิงตัวหนึ่ง จึงเอากล้วยมาแบ่งให้
 “อะ เอาไปสิ เราแบ่งให้” ลูกสิงบอก
 “แต่มันมีอันเดียวเองนะ” แมวสีฟ้าบอก
 “ไม่ใช่ มีสองอัน” ลูกสิงพูด
 พร้อมกับหักขนมแบ่งให้แมวสีฟ้าครึ่งหนึ่ง
 “จริงด้วย” แมวสีฟ้าพูด
 หลังจากกินกล้วยแมวสีฟ้าก็แข็งแรงขึ้นมาบ้าง
 มันกล่าวขอบคุณลูกสิง และเดินทางต่อไป

ฉากที่ 4 : แม่หมีหอบแมวสีฟ้า

แมวสีฟ้าเดินทางต่อไปจนหมดแรง
 อากาศก็เริ่มหนาว ท้องฟ้าก็เริ่มมืด
 แมวสีฟ้ารู้สึกกลัวจึงร้องให้ออกมา
 แม่หมีที่กำลังเดินทางกลับบ้านได้ยินเสียงแมวสีฟ้า
 “หลงทางมาสินะ ถ้าอย่างนั้นไปอยู่บ้านฉันก่อนแล้วกัน”
 แมวสีฟ้าเดินทางตามแม่หมีกลับบ้าน

ฉากที่ 5 : แม่หมีหอบแมวสีฟ้า

เมื่อมาถึงบ้าน แม่หมีก็พาแมวสีฟ้าและลูกหมีเข้านอน
 ที่บ้านแม่หมีทั้งแข็ง ทั้งเย็น แมวสีฟ้านอนไม่หลับ
 ลูกหมีสองตัวกอดกันหลับไป แม่หมีกอดลูกหมีสองตัว
 กอดอุ่นๆ ทำให้ลูกหมีหลับสบาย
 แม่หมีที่กอดลูกหมีสองตัวเอือมเมื่อยมากอดแมวสีฟ้า
 ทุกตัวหลับสบายในอ้อมกอดแม่หมี

แมวสีฟ้า แม่หมี และลูกหมีสองตัว กลับตาพร้อมอย่างมีความสุข
วันรุ่งขึ้นแม่หมี และลูกหมีสองตัว เดินทางไปส่งแมวสีฟ้าที่บ้าน

กลับไปใช้อากที่ 1 : บ้านแมวสีฟ้าและเพื่อนแมว

เมื่อกลับถึงบ้าน สีฟ้าไม่เล่นกับเพื่อนแรง ๆ

ไม่กินขนมทั้งหมัดคนเดียว

มันแบ่งที่นอนให้เพื่อนแมว

และแล้วพวกมันก็นอนกอดกัน

กลับตาพร้อมอย่างมีความสุข

ภายใต้ผ้าห่มผืนอุ่นๆ ผืนเดียวกัน

*ผู้ใช้สื่อสามารถประยุกต์สื่อกับเรื่องราวที่แต่งขึ้นใหม่เองได้

ขั้นตอนที่ 2 การออกแบบตัวละคร

สีสันของตัวละครนั้นอ้างอิงตามหลักจิตวิทยาของสี และที่ใช้ตัวละครเป็นตัวละครสัตว์นั้น อ้างอิงมาจากหนังสือที่ว่า เด็กๆ ชอบตุ๊กตาที่เป็นสัตว์ ซึ่งก็ตรงกับเจตนารมณ์ในตอนแรกของผู้จัดทำที่ไม่อยากใช้ตัวละครเป็นมนุษย์ จึงเป็นที่มาของการสร้างตัวละครเป็นสัตว์ชนิดต่างๆ อันได้แก่ แมว หมี เต่า และลิง

ตัวละคร	สีที่ใช้	ความหมาย	เหตุผลที่เลือกใช้สีนี้
1. แมวสีฟ้า 	สีฟ้า	โทนสีนี้จะให้ความรู้สึกสงบ เย็นที่สุด ช่วยทำให้ผ่อนคลาย เป็นสีที่ช่วยยกระดับ ปฏิภาณไหวพริบกระตุ้นความคิดสร้างสรรค์และอิสระ	สีฟ้าเป็นสีที่กระตุ้นความคิดสร้างสรรค์และอิสระ ซึ่งตัวละครเอกตัวนี้สื่อถึงวัตถุประสงค์ของการสร้างสรรค์สื่อ สำหรับเด็กนิทาน แมวสีฟ้าตัวใหญ่กว่าใคร ได้ดีอันเนื่องมาจากหนึ่งในจุดประสงค์หลักที่เลือกทำสื่อชนิดนี้คือการส่งเสริมจินตนาการและความคิดสร้างสรรค์และอิสระของเด็กผ่านการเล่านิทาน

<p>2. เพ็ญแมว</p> 	<p>สีส้ม</p>	<p>พลัง ความกระตือรือร้นพลัง ดึงดูดความสนใจโดยเฉพาะ เด็กๆ ช่วยส่งเสริมการมี ปฏิสัมพันธ์ทางสังคม</p>	<p>สีส้มเป็นสีโทนร้อนที่นอกจากจะสื่อถึง ความพุ่งพ่วนของพลังงานของเด็ก ๆ แล้ว ยังมีความหมายถึงการส่งเสริม การมีปฏิสัมพันธ์ทางสังคมด้วย ซึ่งก็ สอดคล้องกับจุดประสงค์หลักของงาน ของผู้จัดทำอีกเช่นกันที่ต้องการ ส่งเสริมเด็ก ๆ ในเรื่องทักษะทางสังคม</p>
<p>3. แม่หมีและลูกหมี</p> 	<p>สีชมพู</p>	<p>ความนุ่มนวล ความอ่อนโยน ความไร้เดียงสา ความอ่อน เยาว์ การดูแลเอาใจใส่ การ ทะนุถนอม ความ เอื้อเฟื้อเมื่อแม่ จิตใจดี ความบอบบาง เพศหญิง ความรัก ความเอ็นดู</p>	<p>อยากให้มีชมพูเป็นตัวแทนของความใจ ดีของแม่หมีที่มีความเมตตา เห็นอก เห็นใจแมวลีฬา และให้มีชมพูอ่อนแทน ความไร้เดียงสา ความอ่อนเยาว์ของลูก หมี</p>
<p>4. ลุงดำ</p> 	<p>สีน้ำตาล</p>	<p>ความเป็นมิตร ความอบอุ่น ความยั่งยืน ความเป็นผู้ใหญ่ ความเก่าแก่ โบราณ</p>	<p>ให้สีน้ำตาลในที่นี้เป็นตัวแทนของวัย ชรา ความเก่าแก่ การร่วงโรย ที่จะสื่อ ว่าลุงดำต้องการความช่วยเหลือ</p>
<p>5. ลูกสิง</p> 	<p>สีม่วง</p>	<p>สื่อถึงความเห็นอกเห็นใจ สติปัญญา การเปลี่ยนแปลง</p>	<p>ให้สีม่วงเป็นตัวแทนของความเห็นอก เห็นใจของลูกสิงที่แบ่งปันของกินให้แก่ แมวลีฬา</p>

ขั้นตอนที่ 3 การออกแบบฉากและของประกอบฉาก

เนื้อเรื่องเป็นเรื่องราวเกี่ยวกับสัตว์ ดังนั้นจึงออกแบบให้ฉากเป็นป่า และมีบ้านของตัวละครอยู่ภายในป่า และของประกอบฉากนั้นมียู่ด้วยกัน ดังรายการต่อไปนี้

ของประกอบฉาก	คำอธิบาย
1. บ้านแมว 	ในบ้านแมวจะมี โต๊ะอาหารที่มีจานอยู่บนโต๊ะ มีตู้กับข้าวที่เอาไว้เก็บขนมรูปปลา และมีที่นอน หมอน และผ้าห่ม
2. บ้านหมี 	ในบ้านหมีจะมีเพียงหมอนยาวหนึ่งอันเท่านั้น เพราะอยากออกแบบให้บ้านหมีเป็นเหมือนบ้านคนป่า ที่ไม่ค่อยมีความสะดวกสบายเท่าไร และจะได้อิงกับเรื่องที่บ้านหมีใช้การกอดกันให้ความอบอุ่นแทนผ้าห่ม

<p>3. กล้วยของลูกสิง</p> 	<p>กล้วยหนึ่งผลสามารถแบ่งออกได้เป็นสองชิ้น ซึ่งกล้วยสองชิ้นติดกันได้ด้วยแม่เหล็ก</p>
--	--

ขั้นตอนที่ 4 การออกแบบปกและรูปเล่มนิทาน

ออกแบบด้วยกัน 2 แบบ ดังนี้

แบบที่ 1 เป็นรูปขอบแนวอน ขนาด 12 x 24 เซนติเมตร

แบบที่ 2 เป็นรูปขอบสี่เหลี่ยมจัตุรัส ขนาด 12 x 12 เซนติเมตร (ใช้แบบนี้ในงานจริง)

การนำไปทดลองกับกลุ่มเป้าหมาย

หลังจากนำเนื้อเรื่องนิทานไปให้คุณครูลองเล่าให้เด็ก ๆ ฟัง ได้รับผลตอบรับมาว่า เนื้อเรื่องมีความยาวเกินไป และไม่มีภาพให้เด็ก ๆ เห็นเป็นรูปธรรม ซึ่งหลังจากได้รับผลตอบรับกลับมาก็จัดบันทึกไว้ เพื่อนำไปเป็นแนวทางในการปรับแก้เรื่องต่อไป

กลุ่มเป้าหมายจากงานแสดงนิทรรศการต้นฉบับวรรณกรรมสำหรับเด็กนิพนธ์ ครั้งที่ 19

น้องฝ้าย เมื่อเล่าเรื่องให้ฟังน้องสามารถเข้าใจเนื้อหาได้ว่า ทำไมแมวสีฟ้าถึงต้องออกจากบ้านแล้วเพราะเหตุใดเพื่อน ๆ จึงไม่เล่นด้วย

น้องชิสู น้องสามารถอ่านคู่มือแล้วเข้าใจวิธีการเล่นและสามารถเล่นเองได้

ข้อเสนอแนะ

“เมื่อดูรูปแบบของงานแล้ว รู้สึกว่างานจะเหมาะกับวัยของเด็กที่โตกว่านี้ของเด็กประถมศึกษามากกว่า”

ครูปรีดา ปัญญาจันทร์

2 มิถุนายน 2562

ปัญหา อุปสรรคและแนวทางแก้ไข

1. ส่วนเนื้อเรื่องนิทานที่มีคำบรรยายมากเกินไป จึงทำให้ต้องปรับแก้หลายครั้ง หนังสือนิทานสำหรับเด็กปฐมวัยในแต่ละหน้านั้น ควรจะมีคำบรรยายสั้น ๆ เพียงหนึ่งหรือสองบรรทัดเท่านั้น แต่ตัวผู้จัดทำมักจะติดการใช้คำบรรยายมากเกินไป จึงทำให้ต้องปรับเนื้อเรื่องอยู่หลายครั้ง จนทำให้การทำงานล่าช้ากว่าที่วางแผนไว้มาก จนในท้ายที่สุดจึงได้ปรับจากนิทานเล่ม มาเป็นเพียงเนื้อเรื่องนิทานสั้น ๆ เพื่อเป็นเนื้อเรื่องหลักให้ผู้สื่อข่าวมีนิทานประกอบเรื่องแทน
2. การปรับเทคนิคใหม่ มีการปรับเทคนิคใหม่อยู่หลายครั้งจนทำให้การทำงานล่าช้ากว่าเดิม คือตอนแรกออกแบบโดยจะใช้แม่เหล็กยึดตัวละครไว้กับฉาก แต่ก็เกิดปัญหาแม่เหล็กที่แรงดูดไม่เพียงพอ จึงเปลี่ยนเทคนิคเป็นตีนตุ๊กแกแทน และการปรับฉากที่ในตอนแรกจะทำในรูปแบบหนังสือเล่ม แต่เมื่อลองทำดัมมี่แล้ว ก็คิดว่าสื่อผ้าสำหรับเล่านิทานนั้นเหมาะสมที่จะทำเป็นรูปแบบเปิดยึดเพื่อตั้งเป็นฉากเล่านิทานหรือพับอ่านแบบหนังสือมากกว่า
3. การจัดสรรเวลาทำงานไม่เป็น คือ ให้ความเวลาในการทำงานเนื้อหามากเกินไป จนทำให้เวลาในการทำเล่มสื่อผ้ามีน้อย จึงต้องทำงานในเวลาที่ย่ำแย่เพื่อให้เสร็จทันเวลา

หน้าที่ในการจัดงานแสดงนิทรรศการต้นฉบับวรรณกรรมสำหรับเด็กนิพนธ์ ครั้งที่ 19

ผู้จัดทำได้ทำหน้าที่ ในการจัดงานแสดงนิทรรศการต้นฉบับวรรณกรรมสำหรับเด็กนิพนธ์ ครั้งที่ 19 ดังนี้

1. **ฝ่ายศิลปกรรมแผนกหาข้อมูลอ้างอิง** เพื่อให้ศิลปกรรมฝ่ายออกแบบเอกสารนำไปใช้ คือ การออกแบบสีที่ใช้ในงาน ได้แก่ สีน้ำเงิน สีเหลือง สีเขียว และสีแดง นั้นเนื่องมาจาก การหาข้อมูลเรื่องการมองเห็นของเบ็ด แล้วพบว่า สายตาของเบ็ดสามารถมองเห็นสีทั้ง 4 สีข้างต้นได้จึงนำสีดังกล่าวมาใช้ในการออกแบบงานทั้งหมด และรวบรวมข้อมูลคำอธิบายจากกลุ่มต่าง ๆ (เบ็ด 5 กลุ่ม) เพื่อนำมาใช้ในการออกแบบ

ภาพการสนทนาในแอปพลิเคชันไลน์ : หาข้อมูลหาวิชาความรู้อ้างอิงเรื่องสี

2. **ฝ่ายศิลปกรรมแผนกออกแบบสถานที่** มีหน้าที่ออกแบบการจัดงานนิทรรศการทั้งหมด คือ ออกแบบรูปแบบการจัดวางเวที การจัดวางที่นั่งผู้ชมงาน โต๊ะลงทะเบียน ทางเข้า ทางออก ออกแบบสนามเด็กเล่น ออกแบบรูปแบบเกมบริเวณสนามเด็กเล่น ออกแบบบริเวณจัดแสดงต้นฉบับสารนิพนธ์ และการออกแบบบริเวณห้องพักหลังเวที ซึ่งตัวผู้จัดทำเองจะมีหน้าที่หลักคือออกแบบและจัดบันทึกการประชุมลงในสมุด

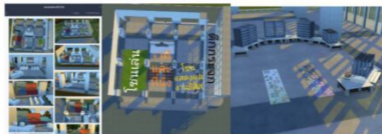
บันทึก และออกแบบในรูปแบบ 3D เพื่อให้เห็นภาพเสมือนจริง และเมื่อถึงขั้นตอนการลงมือปฏิบัติก็จะทำหน้าที่สร้างสรรค์และคอยควบคุมดูแลการทำงานของเพื่อน ๆ ให้เป็นไปตามแบบแผน ร่วมกับฝ่ายออกแบบสถานที่อีกสองคนคือ เจลตาและพิมพ์ลภัต

ภาพการออกแบบเวทีที่ออกแบบจากโปรแกรม Photoshop

ภาพการออกแบบสถานที่ที่วาดแบบร่างลงในสมุดบันทึก

ภาพการออกแบบสถานที่ที่ออกแบบจากโปรแกรม The Sims 4

3. **ช่างภาพ** มีหน้าที่ถ่ายภาพบรรยากาศในงานจัดแสดงนิทรรศการต้นฉบับวรรณกรรมสำหรับเด็กนิพนธ์ครั้งที่ 19 ตั้งแต่วันที่ 1 – 8 มิถุนายน 2562

ภาพตอนกำลังถ่ายภาพบรรยากาศงาน

4. **คลับบริเวณเกมหรือสนามเด็กเล่น** มีหน้าที่วาง-เก็บเกมและเป็นเจ้าหน้าที่ดูแลเกมทั้งช่วงเช้าและบ่ายในวันที่ 1-3 และ 6-8 มิถุนายน 2562

ภาพตอนกำลังดูแลบริเวณเกม

5. **ช่วยงานส่วนรวมอื่น ๆ** ออกแบบเกม ยกของ ตัดกระดาษ และทำของประดับตกแต่ง

ภาพตอนออกแบบการจัดวางและยกภาพ

ภาพตอนวาดการตายถึงทำเบ็ดและก้อนดินตามต้นไม้บริเวณโรงเรียนบ้านเม็กฝั้น

ภาพตอนออกแบบงานในแต่ละกลุ่ม

ภาพตอนออกแบบเบบริบรูปง่ามที่จำไว้ให้เป็นก้ามสีแดง

ภาพตอนลงสีพวงมาลัย

ภาพตอนไปเลือกซื้อผ้าปูพวงมาลัยและผ้าปูที่นอนของกลุ่มงานสีเขียว

ภาพตอนใช้พื้นที่งานนิทรรศการ

บทที่ 4 สรุปผล

สิ่งที่ได้เรียนรู้จากการจัดทำผลงาน

จากการจัดทำผลงาน **เสื้อผ้าสำหรับเด็กนิทาน แมวสีฟ้าตัวใหญ่กว่าใคร** ทำให้ผู้จัดทำได้เรียนรู้หลายสิ่งหลายอย่าง ทั้งการเย็บผ้า การปักผ้า ซึ่งผู้จัดทำไม่เคยนำมาทำเป็นเสื้อผ้ามาก่อน และเมื่อนำมาทำแล้วทำให้ได้ทราบว่าการทำงานสำหรับเด็กกับการเย็บหรือปักผ้าแบบปกตินั้นต่างกันมาก ด้วยอาจจะเพราะขั้นตอน กรรมวิธีต่าง ๆ ที่กว่าจะกลั่นกรองออกไปนั้นต้องใช้ความพิถีพิถันละเอียดรอบคอบมากกว่า ต้องคิดว่าผ้าทุกชิ้นที่ตัด มีเข็มทุกที่ที่ปักลงไปบนผ้า นั้นนอกจากประโยชน์ใช้สอยแล้ว ต้องมีความหมายและส่งผลกระทบต่อการพัฒนาด้านใดด้านหนึ่งของเด็กอีกด้วย ถึงจะเรียกได้ว่า “เสื้อผ้าสำหรับเด็ก”

จัดแสดงนิทรรศการ

นิทรรศการต้นฉบับวรรณกรรมสำหรับเด็กนิพนธ์ ครั้งที่ 19 “สนามเปิดเล่น”

ชื่อ : นิทรรศการต้นฉบับ วรรณกรรมสำหรับเด็กนิพนธ์ ครั้งที่ 19 “สนามเปิดเล่น”

วันที่จัด : 1 – 8 มิถุนายน พ.ศ. 2562

สถานที่จัด : โถงชั้น 1 อาคารนวัตกรรม : ศาสตราจารย์ ดร. สาโรช บัวศรี มศว ประสานมิตร (SWUNIPLEX)

แนวคิดในการแสดงนิทรรศการ : เปิดเป็นตัวแทนของพวกเราและการรู้สึกละเอียดอ่อนที่เป็นจุดแข็งของพวกเรา

หน้าที่ในนิทรรศการ : ออกแบบสถานที่ ช่างภาพ และเจ้าหน้าที่ดูแลเกม

ผลงานเดี่ยวของตัวเองเกี่ยวกับประเด็น : สื่อผ้าส่งเสริมทักษะทางสังคมแก่เด็กปฐมวัย 5-6 ปี

สิ่งที่ได้เรียนรู้จากการจัดนิทรรศการ

เรียนรู้เรื่องการวางแผนจัดงานอีเวนต์ การประสานงานกับฝ่ายต่าง ๆ การแก้ไขปัญหาเฉพาะหน้า และกลยุทธ์การประชาสัมพันธ์ เช่น เรียนรู้ว่าการใช้คำ ภาพในการประชาสัมพันธ์ควรทำอย่างไร และเรียนรู้เรื่องเวลาในการประชาสัมพันธ์มีผลต่อยอดคนกดไลค์กดแชร์ เป็นต้น

บรรณานุกรม

กิตติยวดีและอัญญมณี บุญเชื้อ. (2551). **เรื่องเล่น ไม่ใช่เรื่องเล่น เล่น**. กรุงเทพฯ : แปลน สาธา

กุลนิดา เหลืองจำเริญ. (2553). **องค์ประกอบศิลป์**. ปทุมธานี : สกายบุ๊กส์

ความหมายและพลังของสีแต่ละสี. สืบค้นเมื่อวันที่ 10 มิถุนายน 2562, จาก www.beger.co.th/หลากหลาย

ไอเดียสี/ความหมายและพลังของสีแต่ละสี

ทวีเดช จีวบาง. (2536). **เรียนรู้ทฤษฎีสี**. กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์

มินามิ นิซึอิจิ. (2552). **อนุบาลข้างเบิ้ม**. พิมพ์ครั้งที่ 8. กรุงเทพฯ : แพรวเพื่อนเด็ก

มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช. (2555). **พฤติกรรมวัยเด็ก**. พิมพ์ครั้งที่ 28. นนทบุรี :

มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช

ศักดิ์ดา ศิริพันธุ์. (2559). **สีในศิลปวัฒนธรรม วิทยาศาสตร์ และอุตสาหกรรม**. กรุงเทพฯ : อมรินทร์พริ้นติ้ง แอนด์พับลิชชิ่ง

สุชา จันทร์เอม. (2543). **จิตวิทยาเด็ก**. พิมพ์ครั้งที่ 4 กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช